

Publicerad 2012-06-02 15:05 av Thefritzler

psykologsamtal

Han-"hej ***** jag är din psykolog, jag tror din lärare skickade dig hit för att du behöver det."

tystnad

Han-"jag tror det är bäst om du säger något annars kommer det här ta tid, så berätta om dig själv.

"Din dröm om min bakgrunds historia,
Se bakom mina ögon och se min trasiga gloria.

När jag var 10 år sniffade jag lim,
I klassrummet var jag sedd som ett "monster" för jag satt bara still och sket i stim.

Var mest tyst och hållde mig till mig själv, men sådan fick man inte vara.
När jag väl slog tillbaks, då var det "med våld får man inte svara"

När jag var 13 år tog jag min första spruta heroin.
När jag senare var sjuk så tog jag mina ögondroppar, meskalin.

Jag har varit kär en gång, det gick åt helvete för min uppväxt gjorde så jag kunde inte visa känslor för någon annan.
Men är rätt så säker på att jag inte älskar mig själv så då borde jag inte älska någon annan.

Det kanske verkar som att jag alltid säger sanningen.
Dock har du inte aningen.
Lögner har blivit något utav min vardag.
"hur mår du idag?" jag svarar "bra" men tom är jag.

Man ska tydligen låtsas att man bryr sig om människor i fattiga länder.
Men jag står här med mina tomma avtrubbade känslor, såväl som mina tomma händer.

Jag avskyr verkligheten och livet.
Ge mig en kokain lina, skall jag visa att jag tar det för givet.

Ser ingenting som fel eller rätt, det finns ingen moralisk "highground" eller människor som har rätt.
Så då står jag här, med ett rakblad emot min handled och skär bort allt överblivet fett.

Det finns bara människor som tror att andra har fel, så hur kan du skilja sanningen ifrån lögnen?
När du vet att sanningen är bara lögnen sedd ifrån en annan synvinkel.
Hur vet du att något jag sagt är sant?

slöseri av skin vi alla är, I misär är jag kär"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thefritzler med Poeter.se id #40175 innehar upphovsrätten